

Лежончик, А.

ВЕДМЕЖЕ ВУШКО

(Оповідання з праісторичних часів.)

Як тільки в Тура Сильного та в Лелії Білої народився він, то батько сказав:

— Назвемо його Ведмежим Вушком.

— Чому так? — спитала Лелія Біла.

А Тур Сильний:

— Чиж ти не бачиш, що в нього праве вухо зівсім, як у ведмедя?

А Лелія Біла на це:

— А справді й як я не завважала цього!...

Тур Сильний далше:

І нехай виросте він такий чуткий та сильний як ведмідь, щоб сорому нам не приніс, а славу!

Бо в цих давніх, давніх часах, коли люди жили ще напів дико по печерах, вірили, що імя, яке дадуть дитині, матиме потім чималий вплив на вдачу й життя дитини. Тому звичайно давали хлопцям назви сильних і відважних звірів, а дівчатам назви гарних квітів, от як і нечечка Ведмежого Вушка звалася Лелія Біла.

Львівська державна
наукова бібліотека

№

3638